

Наодинці із Ніччю

Матіоли пахнуть все яскравіше,
І невпевнено мерехтять зорі.
Нічне натхнення в сто крат сильніше,
Бо мої почуття нарешті на волі.

Ми із Ніччю тепер на «ти»,
Й я дивлюсь в її сині очі,
На закутані в сон хати,
У самісіньку душу Ночі...

На брудершафт випиваємо тьму
І вслухаємось в мелодію тиші.
Ще наостанок її обійму
І піду вже писати вірші...

Поезія

Соколюк Софія

25.04.2001

БТ-82 ФБТ КПІ